

Una figuerenca, a la selecció estatal de bàsquet adaptat

Lídia Campsolinas debutarà a Manchester en l'àmbit internacional
 Joga a Primera Divisió amb el CB Mifas-Esplais de Castelló d'Empúries

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
 JESUS NAVARRO

El somni de tot esportista és el de poder arribar el més lluny possible en la seva modalitat. Debutar a la màxima categoria i tenir l'oportunitat de disputar competicions internacionals, amb la fita de les olimpíades com a meta final, és present a les il·lusions de tots aquells que s'initien en la pràctica d'algun esport. A la figuerenca Lídia Campsolinas, de 32 anys, se li ha presentat aquesta oportunitat en el moment en què menys s'ho podia esperar.

Com a jugadora de bàsquet va arribar a formar part del sènior de l'Adepaf i va disputar algun partit de Lliga Catalana tot i ser juvenil. Amb el Club Handbol Figueres va jugar en categoria nacional. Però ha estat ara, després que una lesió la va obligar a deixar l'esport i la va conduir fins al bàsquet en cadira de rodes –juga al CB Mifas-Esplais de Castelló, a Primera Estatal–, que ha rebut la trucada per debutar en l'àmbit internacional. Entre el 30 d'abril i el 5 de maig, Campsolinas formarà part de la selecció espanyola que participarà en un torneig internacional a Manchester (Anglaterra).

"L'any passat ja vaig rebre la trucada del seleccionador per participar al campionat d'Europa, per una baixa de darrera hora, però no hi vaig poder anar per problemes burocràtics", explica la jugadora figuerenca. La Federació Espanyola no va poder presentar a temps davant la Internacional els informes mèdics que demostren que la lesió que va patir Campsolinas –una fractura de l'articulació del turmell– l'obliga a jugar a bàsquet en cadira de rodes com a *minimum handcap*, la categoria dels que tenen una millor mobilitat a sobre de la cadira i sobre la qual la Federació hi exerceix un fort control per evitar casos fraudulents.

En aquesta ocasió, la documentació ja ha estat presentada i la jugadora del Mifas-Esplais podrà desplaçar-

Lídia Campsolinas, al centre de la imatge, envoltada per algunes de les jugadores de l'equip sènior de l'Esplais del qual n'és l'entrenadora

se a Manchester amb la resta de components de la selecció. Per a Campsolinas, aquest serà el seu debut amb la selecció espanyola, després que la temporada passada arribés a participar en diversos entrenaments amb la catalana per a participar en un torneig no oficial que finalment no es va disputar.

Nacionalista de cor

La jugadora, de conviccions nacionalistes –es va arribar a presentar a

les llistes d'ERC a Figueres– reconeix que el primer cop va dubtar sobre si acceptar la convocatòria amb l'espanyola, però admet que ara té les idees més clares. "Quan em van cridar per primera vegada, m'ho vaig rumiar molt. Però ara he tingut tot aquests temps per pensar-m'hi i he arribat a la conclusió que tot el que pugui treure d'això serà una experiència", diu Campsolinas, que destaca que durant uns dies tindrà l'oportunitat de competir i viure directament amb altres noies que practiquen el seu esport, un fet poc habitual a l'Estat ja

que la lliga de bàsquet en cadira de rodes és mixta i la majoria dels equips estan integrats per nois. Tot i això, assenyala que a Manchester lluirà algun símbol català o, com a mínim, de Castelló d'Empúries "per agrair el suport que ens estan donant".

Precissament el municipi altemporanès es convertirà, el proper mes de març, en el centre d'atenció del bàsquet en cadira de rodes estatal ja que acollirà la fase final de la Copa del Rei en l'any en què Mifas celebra el seu 25è aniversari.

"M'ha costat controlar la cadira de rodes"

Lídia Campsolinas va debutar amb el CB Mifas-Esplais el 23 de novembre del 2004, gairebé un any després de patir una greu lesió que li va provocar una fractura a l'articulació del turmell. Vinculada al món de l'esport des dels 14 anys –va començar a jugar a bàsquet al col·legi Sant Pau i ha practicat també l'handbol–, la lesió a la pista del Sant Julià de Ramis la va obligar a deixar el que és el seu esport preferit. Ara, dos anys després, torna a gaudir del món de la competició tot i que en una disciplina diferent, el bàsquet en cadira de rodes.

Campsolinas admet que, catorze mesos després de jugar el primer partit amb el Mifas-Esplais, encara ha de progressar en un aspecte important, el control de la cadira. "La tècnica del bàsquet ja la tinc, però em falta encara aprendre a controlar del tot la cadira. No és el mateix estar 24 hores al dia a sobre d'una que fer-ho només dues hores a la setmana per entrenar", explica la jugadora figuerenca, que malgrat tot reconeix que "he millorat força. Al principi no sabia ni frenar". Campsolinas juga amb una cadira més baixa del que li pentocaria per tal de dominar-la.